

РЕШЕНИЕ № 106

София, 18 февруари 2011 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЪРХОВНИЯТ КАСАЦИОНЕН СЪД на РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ, трето наказателно отделение, в съдебно заседание на десети февруари, две хиляди и единадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕРОНИКА ИМОВА

ЧЛЕНОВЕ: ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА

ПАВЛИНА ПАНОВА

при секретар ИВАНКА ИЛИЕВА

и в присъствието на прокурора МАРИЯ МИХАЙЛОВА

изслуша докладваното от съдията ЦВЕТИНКА ПАШКУНОВА

наказателно дело № 31/2011г.

Касационното производство е образувано по протест на прокурор при Софийска апелативна прокуратура срещу въззивна присъда №49/17.11.2010г. на Апелативен съд-София, постановена по внохд №377/2010г., с която е отменен първоинстанционния акт на Софийски градски съд, по нохд №2994/2008г.

В депозирания протест се визират допуснати нарушения на процесуалния и материален закон. Декларира се несъблюдаване на процесуалните предписания при анализа и оценката на доказателствата, обусловили неправилно формираното заключение за несъставомерност на инкриминираното поведение на подсъдимия А. Д. по чл.282, ал.3, вр.ал.2, вр.ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК. В допълнително представени писмени съображения в подкрепа на заявената позиция се възпроизвежда съдържимата се в първоинстанционната присъда мотивация, като се оспорва приетата от контролирания съд недоказаност на повдигнатото обвинение, поради липса на оригинала на инкриминирания документ /списък на одобрените /отхвърлени/ проекти/ и подробно се аргументира наличие на изискуемите се от нормата на чл.282 от НК обективни и субективни признаци. Поставя се акцент на нормативния характер на Правилника за работа на Държавен фонд /ДФ/ „Земеделие“ - Агенция САПАРД и на осъщественото от А.Д. дерогиране на възложените му по силата на т.2.5 "Процедури в Комисията по избор на проекти" служебни задължения, изразяващо се в реализиране компетентността на Изпълнителния директор по вземане на окончателно решение за сключване на договори с търговски дружества по мярка 05 "Пазари на производители и тържища" по програма САПАРД на Европейския съюз /ЕС/, без валидно сезиране чрез процесния списък, надлежно подписан от председателстващия Комисията.

Предлага се правоприлагане на чл.354, ал.1, т.4, вр.ал.3, т.3, вр.чл.348, ал.1, т.т.1 и 2 от НПК - отмяна на атакуваната присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция.

В хода на съдебните прения на 10.02.2011г., представителят на Върховната касационна прокуратура не поддържа подадения от апелативния прокурор протест, като с доводи за доказателствена обезпеченост на категорично заявената воля от членовете на Комисията по избор по предложените за финансиране проекти очертава престъпна несъставомерност на инкриминираното деяние.

В настоящата процедура участват лично подсъдимият А. Д. и упълномощените от него защитници, които устно и чрез приложени писмени възражения пледират за оставяне в сила на въззивния съдебен акт.

Върховният касационен съд, трето наказателно отделение, в пределите на инстанционната проверка, за да се произнесе взе предвид следното:

С присъда от 18.03.2010г., обявена по нохд №2994/2008г., Софийски градски съд е признал А. М. Д. за виновен в това, че за периода от 15.08.2006г. до 21.08.2006г. в гр.София, при условията на продължавано престъпление и в качеството си на длъжностно лице - Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, нарушил служебните си задължения по т.2.5 - „Процедури в Комисията по избор на проекти“ от Правилника за работа на ДФ „Земеделие“- Агенция САПАРД, вземайки окончателно решение за сключване на договори с търговски дружества по мярка 05 "Пазари на производители и тържища" по програма САПАРД на ЕС, без необходимия подпис на списъка на проектите за одобрение/отхвърляне на Председателя на Комисията за избор на проекти- В. К. и сключил договори между ДФ „Земеделие“ и „Пазар на производителите - Кърджали“ ЕАД, „Пиргосплот“ АД, "Пазари"ЕООД, „Булком плюс“ ЕООД, „Интер Цитрус“ООД, „Агроселект“ООД, "Пик-Ко"АД, „Марица Експорт“ООД, "Стоков пазар"ЕООД, "Еврофрут Интернешънъл" ЕООД, „Пазар на производителя-Пазарджик“, "Сиенит Агро", „Еврофриго,АД, „Синтер М"АД и „Астро Трейд“ ООД за отпускане на безвъзмездна финансова помощ, с цел да набави облага за съответните бенефициенти, като от това са били възможни вредни последици на обща стойност на субсидията 43 271 086 лв., настъпили са значителни вреди в размер на 4 135 474,89 лв. за бюджета на ЕС и на 1 378 491,63 лв. за бюджета на Република България, и случаят е особено тежък, поради което и на основание чл.282, ал.3, вр.ал.2, вр.ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК го осъдил на ЧЕТИРИ ГОДИНИ лишаване от свобода и лишаване от права да заема определени държавни длъжности за срок от СЕДЕМ ГОДИНИ.

С визирания съдебен акт подсъдимото лице е оправдано по повдигнатото му обвинение по чл.282 от НК, вр.чл.12, ал.3 от Наредба №36 от 27.08.2003г. и по чл.282 от НК, вр.т.4,параграф 12-ти, т.т.3 и 4 от длъжностната характеристика на Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, и за осъществено престъпление по служба чрез превишаване на власт и права по т.2.5 от „Процедури в Комисията по избор на проекти“ от Правилника за работа на ДФ „Земеделие“- Агенция САПАРД.

С въззивна присъда №49 от 17.11.2010г., Апелативен съд-София е отменил първоинстанционния съдебен акт в наказателно-осъдителната му част, признал подсъдимия Д. за невиновен и го оправдал изцяло по чл.282, ал.3, вр.ал.2, вр.ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК.

Протестът на Софийска апелативна прокуратура е неоснователен.

Правилно въззивният съд е приел, че конкретиката на инкриминираното поведение, в рамките на фактическото и юридическо обвинение не обосновава изводи за извършено от А. Д. престъпно посегателство по служба.

Очертаните в материалноправната норма на чл.282 от НК основни и квалифицирани състави на общото длъжностно престъпление по служба се характеризират с форми на изпълнително деяние, обективирани в нарушаване или неизпълнение на служебни задължения, в превишаване на власт или права, предпоставящи в съотношение на причинно-следствена връзка и при предвидените субективни измерения на укоримото поведение /пряк умисъл и специална цел/, възможните или настъпили вредоносни последици. Те се сумират чрез осъществени от длъжностното лице действия, несъобразени с установените изисквания или с прояви на бездействие по служба, респективно чрез реализирана дейност извън кръга и пределите на предоставената компетентност, свързана със заеманата длъжност.

Доктрината и съдебната практика са категорични, че диспозицията на разпоредбата на чл.282 от НК има бланкетен характер и не посочва конкретните задължения и правомощия, които могат да бъдат нарушени, неизпълнени или превишени, а препраща мълчаливо към относимите нормативни актове /закон, постановление, правилник, наредба/ и актове на обществена организация /устав, устройствен или организационен правилник/ извън НК, регулиращи съответните отрасли на държавна власт и управление, или сфери на обществен живот. Независимо от възможността за изчерпателна детализация на нормативно уредените права и задължения по служба в друга категория юридически източници /вътрешно-ведомствени правила, практически ръководства, индивидуални писмени и устни разпореждания/, и без оглед на съществуващите критерии за тяхната категоризация и диференциация, при преценка на визираната престъпна съставомерност от обсега им са изключени тези с технически, вътрешно производствен, организационен и трудовоправен характер. Криминализираното в особената правна норма на чл.282 от НК престъпление

предполага несъблюдаване, пренебрегване или превишаване на служебни задължения и правомощия, произтичащи от заеманото длъжностно качество, и изразяващи основни задачи и функции на съответното учреждение, предприятие, кооперация или обществена организация пред други органи и звена по вертикална и хоризонтална линия от системата на държавния и обществен апарат, или пред гражданите. Именно тези признаци на правата и задълженията по служба обуславят по-високата степен на обществена опасност на деянията по чл.282 от НК, отграничавайки лимитираните престъпления от останалите дисциплинарни и административни нарушения на длъжностни лица.¹

В контекста на изложеното описаната в обвинителния акт дейност на подсъдимия Д. по вземане на решение за сключване на договори с търговски дружества по мярка 05 "Пазари на производители и тържища" по програма САПАРД на ЕС, без наличен подпис на списъка на проектите за одобрение/отхвърляне на Председателя на Комисията за избор – В. К., не мотивира очертаната правна квалификация на общо длъжностно престъпление по чл.282, ал.3, вр.ал.2, вр.ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК, чрез нарушаване на т.2.5 - „Процедури в Комисията по избор на проекти“ от Правилника за работа на ДФ „Земеделие“- Агенция САПАРД.

Визираният от прокурора акт, с който „А.Д. не се е съобразил“ при осъществяване на служебните задължения, възложени му в длъжностното качество- Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“- Агенция САПАРД, няма изискуемия се нормативен характер.Той не съдържа създадени и обезпечени от държавата императивни правила за поведение с многократно правно действие, адресирани до неограничен /неопределен/ кръг от субекти, неизпълнението на които води до настъпване на специфични юридически и санкционни последици. Това обяснява и липсата на необходимост от неговото обнародване, при спазване на предвидените в Закона за нормативните актове /ЗНА/ условия и ред. Задължителен стадий, финализиращ нормотворческия процес надлежното оповестяване на съответния акт предполага правоприлагането му и е обвързано с реалното функциониране на инкорпорираните в него предписания, което се обхваща от понятието юридическа сила /правна задължителност/ на нормите.²

Интерпретацията на актуалната към инкриминирания период нормативна уредба, уреждаща статута на ДФ „Земеделие“ и установяваща регламент за неговата дейност сочи, че с Постановление на МС №132/14.07.2000г./обн. в ДВ, бр.59/2000г./е открита процедура по акредитация като структура по САПАРД. След сключването и ратифицирането със закон /обн. в ДВ, бр.17/2001г./ от 38-то Народно събрание на Многогодишно финансово споразумение между Европейската комисия /ЕК/ от страна на Европейската общност /ЕО/ и Република България /Специална предприсъединителна програма за развитието на земеделието и селските райони в България/ е извършена нова акредитация, при съблюдаване на изискванията на цитираното споразумение. За целта е изготвена Наредба №1 на МФ /обн.ДВ, бр.23/2002г./, като лимитираната в чл.3 на същата легална дефиниция очертава - „признаване от компетентния орган на съответствието на устройството и цялостната дейност на Агенция САПАРД с функциите и критериите за акредитация, посочени в чл.14 на секция А на Анекса на Многогодишното финансово споразумение между ЕК от страна на ЕО и Република България,и се изразява в писмено потвърждаване на това съгласие“. Според т.2.2 и следващите на визирания чл.14 Агенцията сама изработва подробни процедури за приемането, записването и обработката на молбите за одобрение на проекти и за предприетите от длъжностните лица действия до изплащане на финансовата помощ.

В изпълнение на поетите ангажименти са последващите изменения в Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, обнародвани в ДВ, бр.96/2002г., в чл.11, ал.3 от който изрично е предвидено, че условията и редът за финансово подпомагане по Програма САПАРД, както и изискванията към лицата, които се финансират се определят с наредби на министъра на земеделието и храните съгласно Националния план на развитие на земеделието и селските райони, и Многогодишното финансово споразумение по Специалната предприсъединителна програма на ЕС. За приложението на посочената разпоредба от ЗПЗП и в съответствие с изрично предписаното в чл.7, ал.2 от ЗНА Министерство на земеделието и горите изготвя Наредба №36 от 27 август 2003г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ за пазари на производителите и тържища за плодове, зеленчуци, цветя и риба по Специалната предприсъединителна програма на ЕС за развитието на земеделието и селските райони в България - САПАРД. /обн. в ДВ, бр.77/2003г./

С Постановление на МС №248/15.09.2006г., публикувано в ДВ, бр.78/26.09.2006г. е приет и Устройствен правилник /УП/ на ДФ "Земеделие", регламентиращ правомощията на специализираната администрация на Централното управление, като в чл.47 и чл.48 от нормативния акт, /възпроизведени и в чл.62-64 от действащия УП на Фонда, в сила след Постановление на МС №255/28.10.2009г., обн. в ДВ, бр.87/03.11.2009г./, е възложено на директорите и началниците на отдели ръководството, организацията,

контрола, планирането, координирането, отчитането и носенето на отговорност за дейността, и за изпълнението на функциите на съответната структура, при съобразяване с Многогодишното финансово споразумение. За да удовлетвори тези очертани изисквания, свързани с реализирането на Програма САПАРД, в нейната прилагаща част, включеният в организационната структура на ДФ "Земеделие" отдел „Европейски схеми“, разработва подробен Правилник, чието нарушаване във вариант /м.ноември 2006г./, последващ инкриминираното престъпление, претендира представителят на обвинението.

Изготвен от експерти, прегледан и одобрен от Началника на отдел „Европейски схеми“ и от Заместник-изпълнителния директор; предназначен да осигури схематично изложение на Националния план за развитие на земеделието и селските райони, начина на приложение на мерките по Програма САПАРД и процедурите, приети и използвани от управлението и служителите в посочения отдел; и инкорпориращ като текстово съдържание - организационни структури, йерархическа подчиненост, длъжностни характеристики, обучение и ротация на работещите, етапи в дейността, мониторинг и контрол в рамките на специализираната администрация, физическа сигурност и организиране на документацията, анализ на Бизнес плана и методология за неговата оценка, ведно с приложени диаграми, таблици и технически алгоритми; Правилникът за работа на ДФ "Земеделие" - Агенция САПАРД, по своя характер представлява практически наръчник за служителите в отдел „Европейски схеми“.

В разисквания аспект некоректна е трактовката в депозирания протест, че процесният юридически акт е издаден въз основа на законова делегация от Многогодишното финансово споразумение между ЕК и България /Специална предприсъединителна програма на ЕС за развитие на земеделието и селските райони/, което по силата на чл.5 от Конституцията е приложимо право, с акцент на ирелевантността на обстоятелството, че Правилникът не е обнародван. Подобна теза дерогира съдържанието и действието на правната норма на чл.7а от ЗНА / обн. в ДВ, бр.46/2007г./, предписваща издаване на нормативен акт в случаите, когато се приемат мерки на национално ниво, необходими за изпълнение и прилагане на актове на ЕС или на международни договори, сключени от ЕО; и сочеща на период на придобиване на юридическа задължителност на законодателната промяна, следващ инкриминираното деяние. Същата неоправдано омаловажава и установените от общата теория на правото постановки за обнародването на нормативните актове и свързаните с това изрично предвидени процедури /чл.34-чл.39 от ЗНА/, категорично очертаващи го като императивна предпоставка за влизането им в сила, доколкото създава обективни възможности за узнаване на съдържанието на съответния акт от адресатите, длъжни да съобразяват поведението си с него; и за даване на гласност на предписаните императивни правила, спазването на които се изисква.

Независимо от предложената аргументация за характеристиките и особеностите на коментирания вътрешноведомствен акт на ДФ „Земеделие“, и без оглед на неговото юридическо действие във времето, касаещията инстанция формира убеждение за престъпна несъставомерност на инкриминираната дейност на подсъдимия Д. и поради липса на извършено нарушение по т.2.5 - „Процедури в Комисията по избор на проекти“ от Правилника за работа на ДФ „Земеделие“- Агенция САПАРД, обективизирано във вземане на решение за сключване на договори с търговски дружества по мярка 05 "Пазари на производители и тържища" по програма САПАРД на ЕС, без наличен подпис на списъка на проектите за одобрение/отхвърляне на Председателя на комисията.

Визираната в т.2.5 от Правилника за работа на ДФ „Земеделие“- Агенция САПАРД процедура, детайлизираща установения регламент в чл.12 от Наредба №36 от 27.08.2003г., в актуалната редакция към момента на инкриминираното деяние, създава служебни задължения за Изпълнителния директор на Фонда да се произнесе по направените от Комисията по избор предложения за одобряване или отхвърляне на проектите и възлага изключителни правомощия по вземане на окончателно решение за сключване на договори с търговски дружества по мярка 05 "Пазари на производители и тържища" по програма САПАРД на ЕС, които са стриктно изпълнени и надлежно упражнени.

Очертаната по делото фактология сочи, че със заповед №01-РД/309 от 04.08.2006г. подсъдимият А. Д. в длъжностното си качество на управляващ ДФ „Земеделие“- Агенция САПАРД, назначил Комисия за избор на проектите, включваща 19 /деветнадесет/ члена с право на глас и 12 /дванадесет/ души със съвещателен глас, като за неин председател определил В. К.

Безспорно е установено, че на 11.08.2006г. е проведено заседание на Комисията по избор на проекти, която одобрила 15/петнадесет/ от представените проекти и отхвърлила 2/два/ от тях с идентификационен №№290501200200 и 290501200208 на кандидатите „ВИРГО ИН“ ЕООД и „ТОБИ“ ООД. Осъществената от комисията дейност е словно материализирана в изготвен писмен протокол, към който са приложени 17

/седемнадесет/ решения, изразяващи становището на оторизираните с право на глас членове по всеки един от проектите, удостоверено със съответен подпис. При реализиране на своята властническа компетентност по одобряване/отхвърляне на проектите, изпълнителният директор на ДФ „Земеделие“- Агенция САПАРД е съобразил обективизираната в предложената писмена документация воля на колективния орган и при съблюдаване на същата през периода от 15.08.2006г. до 21.08.2006г. сключил договори с търговските субекти „Пазар на производителите-Кърджали“ ЕАД, „Пиргосплод“ АД, „Пазари“ ЕООД, „Булком плюс“ ЕООД, „Интер Цитрус“ ООД, „Агроселект“ ООД, „Пик-Ко“ АД, „Марица Експорт“ ООД, „Стоков пазар“ ЕООД, „Еврофрут Интернешънъл“ ЕООД, „Пазар на производителя-Пазарджик“, „Сиенит Агро“, „Еврофриго „ АД, „Синтер М“ АД и „Астро Трейд“ ООД за отпускане на безвъзмездна финансова помощ.

Твърденията в протеста на представителя на АП-София, че очертаната процедура е опорочена от липсващия подпис на председателя на комисията по избор върху списъка на проектите за одобрение/отхвърляне, предвиден в т.2.5 от Правилника за работа на ДФ „Земеделие“- Агенция САПАРД и таблично илюстриран в приложение 26, който съпровожда протокола от проведеното заседание и взетите от колективния орган решения, са несериозни.

Инкриминираният от прокурора работен документ отразява в обобщен вид чрез таблица-образец предложението на комисията по избор за одобряване или отхвърляне на проектите, индивидуализирани по идентификационен номер, име, стойност и отпуснати средства; съдържа графи, в които чрез полагане на подпис изпълнителният директор обективира съгласие и взема окончателното си решение за сключване на договори с търговските дружества за безвъзмездно финансово подпомагане; и представлява акт за административно съответствие в частта, попълвана от Началника на отдел „Европейски схеми“ относно съществуващата идентичност между предложените, одобрени и подписани с бенефициентите сделки, респективно на посочените по тях суми.

Описаният от подсъдимия Д. и свидетелите К. и Г. начин на съставяне на процесния списък/приложение 26/ от сътрудник-секретар; неговата спомагателна допълваща роля, сочеца на обработка и резюмиране в табличен вид на резултата от гласуването на членовете на Комисията по избор на проекти, при сезиране на изпълнителния директор с предложението на колективния орган; и последващото му предназначение, свързано с проверката за налично съвпадение между предложените, одобрени и сключени договори, явяваща се форма на вътрешен контрол за отстраняване на допуснати грешки и обслужваща нуждите на счетоводството, очертават техническа дейност, за която е недопустимо търсене и реализиране на наказателна отговорност по чл.282 НК.

Това мотивира правната незначимост на отсъстващия върху таблицата-образец подпис на председателстващия Комисията за избор на проекти.

Аргументи, в полза на формираната позиция са и фактическите данни по делото, че В. К. е направил изрично писмено волеизявление в подкрепа на колективно взетите от комисията решения, предоставени за окончателно одобрение на Изпълнителния директор. В този смисъл и за пълнота на изложението следва да се обърне особено внимание и на лимитираната от прокурора нормативна база, при тълкуването на която не се извежда определена последователност в действията на участващите при изготвянето на инкриминирания документ длъжностни лица, и на самото структуриране на писмения формат, материализиращ заявената от тях воля. Бланката завършва с подпис на Председателя на Комисията за избор на проекти, който с оглед на отреденото място за полагане удостоверява извършена проверка върху работата на ръководещия отдела и намиращ се в отношения на субординация и подчиненост негов служител – К. Г., и индицира на окончателно финализиране на процедурата, а не обосновава претендираната от прокурора необходимост от предварителното му поставяне като условие за валидност на взетите от изпълнителния директор решения по чл.12 от Наредба №36/2003г.

Липсата на допуснато нарушение на служебните задължения от А. Д., съставляващо една от формите на изпълнително деяние по чл.282, ал.1 от НК, и предпоставящо в изискуемата се причинно-следствена връзка предвидените общественоопасни последици не обуславя консумиран с инкриминираното поведение престъпен обективен състав и обезмисля коментара на неговите субективни параметри и на квалифициращите го признаци в правните очертавания на чл.282, ал.3, вр.ал.2, вр.ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК.

В рамките на упражнените правомощия касационният съд разглежда и релевираните в подадения прокурорски протест оплаквания за пренебрегване на процесуалните предписания при анализа и оценката на доказателствата. Настоящият състав не споделя мотивацията на въззивната инстанция за недоказаност на повдигнатото срещу А. Д. обвинение, поради отсъствие на оригинала на инкриминирания списък на

одобрените/отхвърлени проекти. Действително представените в хода на досъдебното разследване и пред Апелативен съд-София заверени ксерокопия на процесния документ не сочат на абсолютна съответност, което обаче не създава непреодолима доказателствена непълнота относно инкриминираното посегателство и неговото авторство. Включените в обсега на чл.102 от НПК обстоятелства, свързани с визирания документ могат да бъдат изяснени чрез разпит на лицата, заверили и предоставили приложените ксерокопия, или подписали приемо-предавателния протокол от 28.11.2007г., и са доказуеми чрез поставянето на конкретни въпроси при депозиране на обясненията на подсъдимия Д. и на свидетелските показания на В. К. и К. Г., съпроводено с предявяване, в каквато насока не са положени усилия от контролирания съд. Предметът на доказване е предопределен от обвинителната теза, като той може и следва да бъде обезпечаван с нормативно предвидените в процесуалния кодекс способности и източници. В пределите на обвинителния акт основният факт-извършеното престъпление и участието на подсъдимия в него, и другите значими за наказателната отговорност обстоятелства се установяват чрез всички допустими, относими и необходими доказателства. Законодателят не абсолютизира определени доказателствени средства, детерминирайки предварително тяхната доказателствена сила, придавайки им уникалност и неповторимост. При пороци в доказателствата, обуславящи процесуалната им негодност санкционните последици се свеждат до изключването им от доказателствената маса. След задълбочен анализ на приобщения в хода на наказателното производство доказателствен материал, в изпълнение на възложените от чл.чл13, 14 и 107 от НПК задължения, съдът е оправомощен да формира своето вътрешно убеждение, и да изгради фактическите си и юридически изводи за инкриминираното деяние, правната му квалификация и неговото авторство, като при безспорна доказаност на обвинителната теза чрез останалите използвани способности и източници, ирелевантна е наличната непълнота на относими доказателства и процесуалната негодност на изключените от доказателствената съвкупност средства.

В конкретния казус очертаните констатации за пропуски в процесуалната и доказателствена дейност на въззивния състав, обсъдени в контекста на повдигнатото срещу А. Д. обвинение и преценени при съблюдаване на изложените съображения по приложимото материално право, не се отразяват обаче на заключението за правилност на обявената оправдателна присъда и не налагат връщане на делото за провеждане на ново съдебно следствие.

Мотивиран от предложената аргументация и в обсега на предоставената компетентност, в иницирираното по протест на прокурора инстанционно производство, ВКС намира липса на касационни основания за правоприлагане на чл.354, ал.1, т.4, вр. ал.3, т.3, вр.чл.348 ал.1, т.т.1 и 2 от НПК, като остави в сила атакуваната присъда, с която е отменен осъдителния съдебен акт от 18.03.2010г., по нохд №2994/2008г. на Софийски градски съд и подсъдимият Д. е признат за невиновен, и оправдан изцяло за престъпно посегателство по чл.282, ал.3, вр.ал.2, вр.ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК.

Воден от горното и на основание чл.354, ал.1, т.1 от НПК, Върховният касационен съд, трето наказателно отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА въззивна присъда №49 от 17.11.2010г. на Апелативен съд - София, постановена по внохд №377/2010г., по описа на съда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: [подпис]

ЧЛЕНОВЕ: 1. [подпис]

2. [подпис]

Забележка:

1. Михайлов Д. „Проблеми на наказателното право”, Особена част, стр.248-252, изд. „Сиела”2008г.; П2/80г. на Пленума на ВС на РБ.

2.Алексеев.С,"Обща теория на правото",стр.209-212, изд."Наука и изкуство"1985г.; Р7/11.08.94г. на КС на РБ по к.д. №10/94г.